

TITVLVS XLV

Hic omnes bene ualeamus.

Hic annona chara est.

De bello nihil hoc loci dubitat.

Turcorum exercitus fugatus est.

Armat hic classis in turcos.

Aes grande militibus datum est.

Maximus fit in turcos apparatus.

Tuus frater nauigauit in Syria.

Pater tuus ex Danubio redijt.

Teutonici pugnant cum pannonibus.

Expeditio in Bosnos celerat.

Romae sumus pontifex designatus est.

Nihil est tuo filio iam conualescere metuendum.

Audiuimus hic te aegrotasse: sed continuo conualuisse.

Tanta hic sunt frigora: ut omnes undae hic riguerint.

Supplicatioes hic pro uictoria christianorum triduo factae sunt.

Nihil amittit in hac urbe: quod ad uoluptatem attineat.

Hic ciues assiduis uenationibus uacant.

Qui sunt in hac urbe meliores: plus studet libidinibus.

Rogat te Tullius: ad se scribas non unquam.

Mirat tua coniunx: quod se adeo negligas: ut de tua ualitudine nihil usque sibi significes.

Oes hic tuum ingenium summamque doctrinam admirant.

¶ Titulus. xlv.

¶ Publicae fidei precativa familiaris.

Cum istuc ire plurimum cupio princeps optime: tamen non abs te: in quem nihil unquam peccaui: sed ab istis uerbementius in me quicquam patrari metuo: quibus aliquid debeo nummuloque: nec hactenus expedire potui quod debebam. **N**am rugientes quasi aduersus me leones nolunt meae consuli salutis: nisi prius fuerint quod crediderunt consecuti. **A**st nemo dat quod non habet. **Q**uod Agathon ait: non istud quid possim animi Agathon aduertunt: sed quid uelint. **D**ifficile impossibileque fit ut ex aridissimo quidem saxo hauriatur unda uel sanguis. **A**t illi sic uolumus. **N**unquam redibis in patriam nisi soluis. **V**nde sol

TITVLVS XLV

uam: **T**ua interest. **A**d te igitur humanissime confugi princeps: qui soles omnium esse misericordissimus: non qui peccata tam banc pecuniam omnino remitti mihi: spemque creditoribus eius unquam adimi recuperandam: sed ut illi non exerceant in me iracundiam mihi liceat libere istuc ire indeque ad annum usque sapienter pro arbitrio redire. Interea promittito me omni opera curaturum pro uirili mea: ut illis satisfaciam. **V**ale princeps optime. **E**x **M**ediolano quarto **N**onas **A**prilis.

Publicae fidei precativa familiarissima. **A**ccederem istuc nonnunquam uir clarissime ut cum principe te uissem: & negocia mea procurarem si liceret: **S**ed sunt quibus nonnihil debeam aeris: quae assidue interminantur curaturos se meam captiuitatem si istuc iuero: nisi prius secum paratus fuero. **C**onditionem autem nullam uoluit: nisi ut soluam. **A**t non nescis: quae me iam menses aliquot oppresserint casus terra marisque. **N**am & mercatura mari mihi fuit plurimum detrimetosa: & agricultura terra me fefellit. **Q**uare te unice rogo: me commendes principi nostro humanissimo: eumque roges publicam mihi fidem sua benignitate largiat: ut istuc ire: indeque pro libito redire possim. **V**ale. **E**x **M**ediolano. iij. **N**onas **A**prilis.

Publicae fidei precativa grauis.

Solon **F**idem publicam a populis & principibus postulari docuit. **S**olon oportere: cum timere quicquam uel in uita uel in re ipsa. **N**am uel erratum sit quippiam: uel id minus: sibi cauendum esse diligenter. **M**odestinus **M**odestinus admonuit. **A**liqui sunt delatores: quorum murmura timentur: ut apud **N**eronem multi sunt interempti: plures cruciati: multi fortunae ac uitae parte spoliati. **N**on nunquam interueniunt inimicitiae: quae a malis exoruntur cum dominis. **A**liqui uero solent occurrere alia & alia casuum genera: quibus quod non uidetur: facillime in miseria incidit laqueos. **H**agesilaus **P**ublicam autem fidem **H**agesilaus tanti uoluit esse: ut quae eam uiolaret: communi totius graeciae persecutione deberet etiam in templis ante deorum dilaniari simulacra. **Q**uid enim in uita super-

esset fidei: aut pietatis: aut asyli: si principes suã fidem non
 seruarent: quam uel hostibus seruari uoluit **Attilius** & do/
 cut **Cicero**: **A**ut enim cum postulat a calamitosis & quo/
 uis hominum genere: negetur: aut promissa seruetur: nec
 in fide publica (ut iussit **Xenophō** ille socraticus) iusta ne
 an iniusta promissa sint: quaeratur posteaq; promissa sunt:
 sed obseruentur nulla interpretatione adhibita: pura: nu/
 da: simplici & intacta. **E**go tandem quid sum postulaturus
 ut clamentia tua functus primũ remittas mihi quod pec/
 caui. **F**ateor enim me commisisse in tuam maiestatem: sed
 per errorem: ita me adiuuent superi. **N**on fuit culpa pec/
 catum: sed quia tanti est in maiestatem peccare: sed id im/
 probas: & indulgendum non esse ducis: producendum
 saltem non stabiliendum consilium istud uelis. **D**a mihi fi/
 dem publicam: ut istuc & in omnem regionem tuam: sin/
 gulasque terras mihi liceat impune ire: pernoctari: mora/
 ri: semelque ac pluries id exequi: ac inde libere discedere:
 nulla interueniente querimonia: cuiusquãue inquietatio/
 ne. **I**d sit tua benignitate consequar: in hanc rem publicas
 mihi decerne tuas litteras tuæ uoluntatis ac fidei mihi te/
 stes: superaue tua mansuetudine malignitatem erroris
 mei: quod cũ te orem unice princeps clarissime: tum spe/
 ro mihi non negaturum. **E**x **Mediolano** pridie **Nonas**
Aprilis.

Attilius
Cicero. 3. of
Xenophon

Synonyma publicæ fidei precatia.

- R**ogo mihi des fidem publicã.
- P**osco abs te publicæ fidei litteras.
- I**nsta cũ principe pro fide publica.
- S**aluũ conductũ (quẽ uulgo dicũt) abs te posco.
- D**a mihi: ut impune istuc eam ac redeã.
- F**ac ut ad uos mihi pateat liber & accessus & redit⁹.
- N**eneges mihi fidẽ tuã o princeps.
- C**õcede ut tut⁹ ad uos ueniã: reditur⁹ p arbitrio meo.
- N**ibilo mihi magis es gratificatur⁹: q̃ si pro me publicã ab
 isto senatu fidẽ exoraueris.

Ego te unice obsecro: quæras ab isto populo litteras publicæ fidei.

Vt asylo tuo tutus istuc eam & regrediar: quæso mi princeps.

Vt nullo impedimento inuoluar: si istuc iuero te oro mi consul.

Præsta mi humanissime regule mihi ueniendi tuas in urbem redeundi quoque quoties uoluero: liberam facultatem.

Cōcede per deum immortalē mi prætor: ut nulla ingruente uexatione istuc ire: indeque quoties mihi libuerit redire liceat.

Da mihi te rogo maximo pre: impune ad te ire facultatem.

¶ Titulus. xlvj.

¶ Historiæ narratiua familiaris.

Belgæ Cum Belgæ conuenissent cum Germanis istis: qui Rhenum incolunt: posteaque illorum dux Carolus bello Germanico peremptus est: **Lodouicus** rex Gallorum adorsus est eos: ea spe ductus ut omnem illum occuparet potentatum. **Causas** autem inuenerat belli: quod ad se diceret pertinere uniuersam Galliam: cuius partem in Belgis dicebat ab **Allobrogum** ducibus **Philippo** patre: ac **Carolo** filio iam pridem potentissimis occupatam. Existimabat autem facile Germanos aut sibi fautores: aut aduersarios non futuros: quod paulo ante societate aduersus **Allobrogem** **Carolum** tuebantur. Itaque & ob initam amicitiam: & ob odium uetus in Belgas principes: ducebat eos sibi futuros auxilio potius quam detrimeto. **Fracti** sunt tamen iam ter: ac fugati cum suo iamque duce Belgæ (ut ita dixerim) tam dissipati: ut enervati dici possint. Hæc historiæ narratiua est epistola: quam familiariter ac succincte omnia expresserim: & per tabellarum celeritatem uoluerim ad te aliquid ex historia scribere. **Bene uale.** Ex **Mediolano.** Nonis **Aprilis.**

¶ Historiæ narratiua familiarissima.

Cum essent confecta repagula moenia in liburnis a **Venetis** ad quadraginta fere passuum milia: in cursione turcorum improuisa: & repentino quasi torrente influente: diruta sunt ea parte qua magis uidebantur esse tuta & inconcussa. **Turcorum** autem ductu conuenere ex finitimis plurimi